

Întrebările preliminare

1) În sensul articolului 19 alineatele (1) și (3) ⁽¹⁾ care este sensul termenului „stabilește”, în condițiile în care:

- a) reclamantul din procedura în fața primei instanțe sesizate (în continuare „prima procedură”) nu ia practic nicio măsură în prima procedură după primul termen, și în special nu formulează o notificare („assignation”) în termenul de perimare a cererii de chemare în judecată („requête”), având drept consecință perimarea cererii de chemare în judecată în prima procedură prin expirarea termenului, în conformitate cu legislația națională (franceză) aplicabilă în prima procedură, și anume 30 de luni de la primul termen;
- b) cererea de chemare în judecată din prima procedură s-a perimat, astfel cum s-a menționat mai sus, la scurt timp (trei zile) după ce a fost sesizată a doua instanță (în continuare „a doua procedură”) în Anglia, astfel încât nu există o hotărâre în Franța și nici vreun pericol de a exista hotărâri ireconciliabile pronunțate în prima procedură și, respectiv, în a doua procedură; și
- c) având în vedere fusul orar din Regatul Unit, reclamantul din prima procedură, în urma perimării cererii de chemare în judecată în prima procedură, are în orice caz dreptul să formuleze o acțiune de divorț în Franța înainte ca reclamantul să poată formula o acțiune de divorț în Anglia?

2) În special, termenul „stabilește” trebuie interpretat în sensul că reclamantul din prima procedură trebuie să ia, cu diligența corespunzătoare și cu celeritate, măsurile necesare pentru ca prima procedură să se finalizeze cu soluționarea litigiului (de către instanță sau printr-un acord al părților), sau dimpotrivă, reclamantul din prima procedură are dreptul, după ce a fost stabilită competența conform articolului 3 și articolului 19 alineatul (1), să nu ia nicio măsură în vederea soluționării cauzei în prima procedură, astfel cum s-a menționat anterior și, în acest mod, să blocheze a doua procedură și să lase în impas litigiul în ansamblul său?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Madrid (Spania) la
5 noiembrie 2014 – Rossa dels Vents Asessoria S.L./U Hostels Albergues Juveniles S.L.**

(Cauza C-491/14)

(2015/C 026/14)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Rossa dels Vents Asessoria S.L.

Pârâtă: U Hostels Albergues Juveniles S.L.

Întrebarea preliminară

Articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2008/95/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci trebuie interpretat în sensul că dreptul exclusiv al titularului unei mărci de a interzice oricărui terț utilizarea în comerț a semnelor identice sau similare cu marca sa îl include pe terțul titular al unei mărci comunitare ulterioare, fără a fi necesară declararea prealabilă a nulității acestei din urmă mărci?

⁽¹⁾ JO L 299, p. 25